

Звучить ніжна мелодія. На фоні мелодії диктор за сценою говорить слова.

Весняний день-прозорий,голубий,

Навколо ніжно пахне білим цвітом

Під вікнами туркочуть голуби,

Шепочуть на подвір'ї жваві діти

Душа чутлива,мов ота струна, до барв весняних,запахів та звуків,

Так може чарувати лиш весна

Після холодних місяців розлуки

(мелодія звучить голосніше і поступово затихає. На сцену виходять ведучі)

Ведуча1: У травні, коли природа-мати виражає свою доню-землю в пишному вбранні весняних квітів у дорогу життя,праці і радості, люди висловлюють подяку материнській самопожертві і відзначають День Матері.

Ведуча2: Є у кожної дитини

Матінка єдина -

Та, що любить нас і дбає,

Розуму навчає.

Є у кожної дитини

Навіть сиротини ,

Наша мати солов'їна-рідна Україна.

Є і буде жити

Божа Мати – наша ненька,

Мати всього світу.

Ведуча 1: Свято Матері будо близьким і дорогим нашому народу, тому, що в душі його завжди живе любов до Матері в троїстому єднанні: Матері Божої – найсвятішої Богородиці, Матері –України-нашої любимої Вітчизни і матері рідної, якій завдячуємо своїм життям.

(Звучить величальна мелодія. Висвітлюється образ Божої Матері в центрі сцени. До нього підходить маленька дівчинка зі свічкою і промовляє)

Є в мене найкраща у світі матуся,

За неї до тебе, Пречиста, молюся.

Молюся устами,молюся серденьком

До Тебе, Небесна Ісусова ненько

Благаю у тебе дрібними сльозами

Опіки та ласки для любої мами

Пошли їй не скорби ,а щастя і долю

Щоб дні їй минали без смутку і болю

Рятуй від недуги матусеньку милу

Даруй їй здоров'я, рукам надай силу,

Щоб вивела діток у світ той, у люди,

Щоб нами раділи,пишались усюди

За це я складаю в молитві долоні

До Тебе, Царице,на сонячнім троні

Пісня

Хто у radoшax і в горі

Завше поруч з нами?

Це, звичайно ,перша ненька -

Всі: наша рідна мама

Хто для щирих українців на землі єдина?

Це звичайно, друга ненька –

Всі: наша Україна

Хто живе у кожному серці

І у кожній хаті?

Це, звичайно, третя ненька -

Всі: Наша Божа Мати

Тож одвіку і довіку

Присягаєм свято-

Тобі, мамо, Україні,

Й Тобі, Божа Мати

Пісня _____

Ведуча2: Від шани до матері йде шана до матері землі, бо земля свята.

Легідний матусин голос засіває в наші дитячі душі любов до святого місця - рідної домівки, до вишитої колоссям і калиною України, її солов'їної милозвучної мови.

А без рідної мови,

Без пісні, без ласки

Немає, немає життя на землі

Пісня _____

Ведуча 1: Мати і земля ... Земля і мати. Це їх роботящі руки, твоєї і моєї матері, з попелу війни підняли до життя нашу землю, вмили гіркою сльозою, засіяли молодим життям. Заквітла перед хатою мамина вишня, зацвіли в саду чорнобривці, защебетав соловейко, усміхнулася мати.

Пісня _____

Ведуча2: Матір Небесна, Мати-Україна, рідна ненька-земля, мати жінка. Ми низько схиляємо голови перед ними. Це найдорожче, що є у житті кожної людини.

Ведуча 1: Мати-щира шанувальниця народної пісні, традицій і звичаїв, невсипуща піклувальниця про долю дитини, берегиня її сну і спокою, наставниця і порадиця у житті, захисниця у дні лихоліття

Ведуча: Сьогодні ми вдячним словом вшановуємо жінок-матерів, вітаємо всіх зі святом. Бажаємо добра і здійснення материнських мрій й надій, успіхів у вихованні вірних українців і українок, бо від них залежить доля України

Зичим радості земної два крила

Аби вам калина довго ще цвіла.

Шана вам і земний уклін,

Дорогі наші матері.

(Ніжна мелодія , виходять діти з привітаннями)

Ведуча2: Образ жінки-матері – це живий храм, повен історичного смутку, жалю, страждань і мрій. Це наш дороговказ, це материнська мудрість , яка передається із чистого джерела, і ми не повинні його засмутити

О руки ті! Вони вночі не сплять,

Оберігаючи рожевий сондитяти.

З віків у вічність проліта земля,

Нас на руках тримаючи, як мати.

З чужих країн вертаючи домів,

Після далеких мандрів розлуки,

Цілуймо руки наших матерів,

Натруджені, сумні, ласкаві руки.

Ці руки пестили, варили пекли,

І сорочки нам шилий вишивали,

І підкидали в небо нас малих,

Щоб і в житті так високо літали,

Мов ластів'ят лаштуючи

в політ. В любистковому літеп'я купали,

І прикипали руки до воріт,

Коли між люди вперше випускали.

Ніщо не вічне — вічні матері...

Уже й тоді, як нікому стрічати...

Допоки сонце сяє угорі,

Вона живе — многотраждальна мати.

Ех, талант, гіркий полин,

Туга удовина,

Буву мамисин один,

Золота дитина.

Доглядала, як могла,

Рук не покладала,

А поїхав із села -

В гостів виглядала...

Але син не поспішав

Їхати до дому,

Жив собі, не сумував -

Добре молодому:

Ні кола і ні двора,

Нідітей, ніжінки,

Від Амуру й до Дніпра -

Воленьката йтільки.

Та сумна баладаця,

Не діждалась мама,

Наздогнала молодця

Вістка-телеграма.

Він зіпгавії в кулак,

Ледве втримавсь лози
І поніс його літак
Крізьсніги, морози...
Увійшов у рідний дім,
Люди, плач, родина,
І постала перед ним
Чорна домовина.
Він незграбно шапку зняв,
Він схилив коліна,
Він невтішно зарідавав,
Як мала дитина...
Але, що тепер плачі,
Совісті докори,
Син посивів у ночі
У думках і болі,
І померла тільки з ним
Та його провина...
Був у мами син один, |
Золота дитина...

Ведуча 1

Наші матусі – це Березині роду українського, його прекрасних символів і давніх звичаїв. Вони уберегли від забуття нашу пісню і думу, нашу історію і волелюбний дух, навчили величати рідну землю, рідний край, гордитися народом, котрий має таку багату і прекрасну душу.

Було в жінки щастя... В ту весну далеку,
дарунок від Бога принесли лелеки –

так довго жадану єдину дитину,
мов сонечко яснее, – крихітку-сина.
Своє янголятко кохала, плекала,
мов квітку, ростила, всю душу вкладала...
Злетіли роки несподівано хутко –
зростила орла одинока голубка.
І сином своїм не натішиться мати!
Їй тільки б радіти, онуків чекати...

Війна!.. враз пекельним вогнем налетіла
і "градами" душі людей обпалила.
На фронті синок. Від думок та від болю
посівіла враз... але вірить у долю,
з дороги не зводить заплакані очі –
чекає синочка од ранку до ночі,
а ночі без сну – у молитвах до Бога:
"Візьми МОЮ душу... за сина живого" ...
Та Бог не почув... не достукалась мати...
Надіється, жде його... Звідки їй знати,
що тіло схололо у полі далекім...
вже й Богові душу віднесли лелеки...

Пісня

Чекають синів своїх мами,

І моляться день і ніч.
Молитвами зцілюють рани,
Запалюють тисячі свіч.
У Бога,благають спасіння
В молитвах за рідних дітей.
Повернення,благословіння,
Та теплих ,спокійних ночей.
Щоб більше не було війни.
Заплакані,стомлені очі,
Молитви – святий оберіг.
Матусі недоспані ночі -
Повернуть з далеких доріг.

Повернуть у батьківську хату
У темряві шлях осяють
Життя збережуть солдату.
Бо мами у Бога благають...

Пісня _____

Ведуча1. Наймиліші наші мами! З вашим іменем ми йдемо в життя. Тож
дозвольте обцілювати Вас за недоспані ночі, за всі прикрощі завдані нами і
безмежну любов до нас.

Як до великої ріки біжать струмочки звідусюди,
Так і до мами діточки...
Йдуть до гнізда свого люди.
І поки в ньому мати є, то є тепло і є родина.
Там журавель водичку п'є і там захищена людина.

Бо є цілюще джерело, з якого йде наснага й сила.

І як би де вам не було, та сторона та завжди мила!

Бо є незримий оберіг, який від лиха захищає.

Там хати рідної поріг, там рідна матінка стрічає.

Ведуча 1: Сьогодні особливе свято і для наших бабусь . Вони – невтомні трудівниці, скарбничі мудрості нашого народу,хранительки звичаїв та обрядів . Бабуся ! Чи є в світі краща людина? Ні!Скільки вона пережила,але яка ніжна,щира!Скільки вона недоспала ночей, голублячи нас – онучат. Подивімося у бабусині очі. Які вони щирі! У них не побачиш ні лукавства ні хитрощів. Це погляд добра і любові. У кожної бабусі своє життя, своя доля. А яка вона?...

Бабусина доля – як ота тополя,

Що посеред степу в небо порина .

Вітер гне тополі,заметілі в полі,

Так біліє в бабці сивина.

Нитками їй горя,як два Чорних моря,-

То роки голодні, то шляхи війни...

Тільки і світало ,як пшеницю жала

Та як повертались доньки і сини.

А іще світало,як защебетали у дворі онуки,

Наче ластівки. Бабусина доля -

Як в степу тополя, а над нею небо - як віки.

Ведуча 2: Бабуся,бабусенька, невтомна бджілка. Заради онуків вона віддасть усе,останньою краплиною води поділиться. Кажуть , що бабусі люблять онуків більше,ніж власних дітей. Вони з любов'ю передають їм свої вміння

Любі бабусі хороші ласкаві -

Ці слова ми мовим залюбки

Сьогодні вірші ми читаєм не для слави ,

ми для вас читаєм ці рядки

Люба добра бабцю, ми твої внучата
Звертаємось до тебе, щоб щастя побажати
Хай твоє волосся густо посрібнилось -
Ти для нас, бабусю, другом залишилась.
Ти нас батькові й матусі помагаєш вчити:
Як вирости чесними, як по правді жити
Ми твої слова розважні пам'ятати будем
І в життя твою науку понесемо всюди.
Хай тебе в своїй опіці Бог не опускає.
Хай тобі тривке здоров'я й славу посилає.
А до того, наша бабцю,
Хай ще на додаток.
Гордість дасть тобі на втіху
За нас онучаток
Моя бабуся люба, гарна й мила,
Вона найкраща від усіх людей.
І хоч вона вже трохи посивіла,
Але так щиро любить нас –дітей.

Ведуча 1: Дорогі наші матері, ми ще і ще раз від усього серця вітаємо Вас з цим прекрасним весняним святом — Днем Матері.

Ведуча 2

Бажаємо Вам добра і здійснення сонячних материнських мрій і надій. Радості Вам безмеж, вдячності від дітей, синівської любові і тепла. Хай Бог Вам дає сили та спокою, щасливої долі на рідній землі, здоров'я на довгі літа.

Люба бабусю і матінко мила,
Велике спасибі, що Ви нас зростили.

Ми просимо з глибин сердець,
Щоб добрий Бог, щоб Бог-Отець
Вам щирого здоров'я дав
І щоб завжди Вас оберігав!
Любі матусі,любі бабусі , хай сива зозуля
Ще років багато Вам накує.
Щастя, здоров'я усім ми бажаєм,
Хай не старіє серденько твоє.

Пісня

Ведуча 2:

Хай в житті Вам радість буде,
Процвітайте, як той цвіт,
Дай же, Боже, нашим ненькам
Многих , довгих і щасливих літ.
Всі учасники свята виконують “ Многая літа»

,